ارسطو

اَرَسطو (به یونانی: Αριστοτέλης، تلفظ: آریستوتِلِس) (زاده ۳۸۴ ق م. -درگذشته ۳۲۲ ق م) از فیلسوفان یونان باستان بود. او که یکی از مهم‌ترین فیلسوفان غربی به حساب می‌آید شاگرد افلاطون و آموزگار اسکندر مقدونی بود. تالیفات او در زمینه‌ها و رشته‌های گوناکون منجمله فیزیک، متافیزیک، شعر، زیست شناسی، منطق، علم بیان، سیاست، دولت و اخلاق بوده‌اند. ارسطو بهمراه سقراط و افلاطون از تأثیر گذارترین فیلسوفان یونان باستان بوده‌است. این سه تن فلسفه اروپایی (آنطور که برای ما آشنا است) را بر اساس فلسفه ماقبل سقراط یونان بنیاد نمودند. ارسطو فلسفه را به‌عنوان «دانش بودن» تعریف می‌کرد.

ارسطو در سال ۳۸۴ (قبل از میلاد) در خانواده‌ای ثروت‌مند از اهالی استاگیرا، شهری در شمال یونان، به دنیا آمد. در ۱۷ سالگی به فرهنگستانی به نام آکادمی افلاطون در آتن فرستاده شد و ۲۰ سال در آن‌جا درس خواند و تدریس کرد.

پس از مرگ افلاطون در سال ۳۴۷، ارسطو ناکام از به اختیار گرفتن مدیریت فرهنگستان به اسوس در آسیای کوچک رفت و با پایتیاس خواهرزاده فرمانروای وقت ازدواج کرد. در ۳۴۳ به دعوت فیلیپ مقدون آموزش اسکندر مقدونی را بر عهده گرفت. پس از بازگشتش به آتن در ۳۳۵، آموزشگاهی خود را به نام لایسیوم تأسیس کرد.

در ۳۲۳ و پس از مرگ اسکندر، که آتن را ملحق شاهنشاهی خود کرده بود، آتش احساسات ضدمقدونی اوج گرفت و دامن‌گیر ارسطو شد. او به ناچار به چالسیس پناه برد و سال بعد (۳۲۲) در ۶۲ سالگی درگذشت.

آثار ارسطو بسیار متنوع و شامل جمیع معارف و علوم یونانی (جز ریاضی) است و اصولا شامل منطقیات طبیعیات الهیات و خلقیات است که از آن جمله از فن شعر، فن خطابه، کتاب اخلاق، سیاست و ما بعد الطبیعه باید نام برد.

منطقیات: مقولات، جدلیات، آنالوطیقای اول و دوم، قضایا، ابطال مغالات که در کل در کتاب ارغنون(ارگانون به معنی ابزار) جمع شده‌اند.

کتب علمی: طبیعیات، درباره آسمان، در کون و فساد، علم کائنات جو، تاریخ طبیعی، درباره نفس، اجزاء حیوانات، حرکات حیوانات، تولد حیوانات

کتب فلسفی:اخلاق نیکوماخوس، سیاست، مابعدالطبیعه